

LISTY PRAHY 1[®]

kulturně společenský měsíčník

září

9

2021

www.listyprahy1.cz

První pomoc pro české památky

rozhovor s Alešem Kozákem nejen o potřebě sdílení informací

STRANA 2

Sousedské slavnosti na Praze 1

Akce Zažít město jinak otevře ulice kulturnímu i kulinařskému životu

STRANA 2

Den architektury ve znamení pohybu

festival nabídne prohlídky nádraží, metra i výlet vlakem

STRANA 4

LISTY PRAHY 1

naleznete také v online podobě

www.listyprahy1.cz

Praha stokrát jinak

Důvodů, proč Praha už po staletí přitahuje malíře a grafiky, fascinované jejím panoramatem, jejími dominantami i mnoha dalšími typickými zákoutími, je celá řada. Není to jenom jedinečná architektura všech staletí a slohů, ale také samotná krajina, ve které naše „matka měst“ vznikla. Kopcovitá, s mnoha skálami, které zkrášlují řeku Vltavu, modelující se svými přítoky tvář středních Čech. Právě a jedině v této krajině mohou skvosty, které nám zde zanechali architekti – často italského původu – vyniknout. A z italstiny pochází také slovo veduta, kterým se označují obrazy městských krajin a scénérií. Výběr takových vedut z Prahy, vzniklých v 19. a 20. století, přináší až do 3. října výstava pod názvem Praha stokrát jinak.

Dá se říci, že někteří čeští krajináři inklinovali také k malbě „krajiny města“. Na uměleckých cestách je lákaly Benátky, Řím, Paříž, ale místo v jejich srdci měla vždy Praha. Na výstavě v suterénním výstavním sále České spořitelny nacházíme v efektním nasvícení řadu zajímavých prací. Jsou tu díla malířů známých jmen – mezi ně patří jistě Prahou uhranutý Jaroslav Šetelík (1881–1955), jeho rozměrné plátno *Pohled na Hradčany* s malostranskými věžemi a sv. Vitem, vystupujícími z jarního

panoramat kromě dalších Šetelíkových prací prezentuje výstava také plátno Jaromíra Šimůnka (1872–1939) *Pohled z Letné*. Tento žák slavného krajináře Antonína Slavička ctí impresionistický styl se zvláštním, tékavým světlem, a uplatňuje jej u mnoha maleb městských krajin, s oblibou z nadhledu. Praha se tu na plátnech noří do zeleně sadů, zahrad a parků, pluje v průzračném světle nebo nahlížíme do jejich ztemnělých ulic. Výstava zdaleka neopakuje jen známá panoramata, ale nahlédneme i na Vyše-

Hana Juskovičová, *Za viaduktem* (40. léta 20. století)

Ani nám zde doma pohledy na pražské panorama a další skvosty nikdy neomrzí, přestože je máme denně na očích. Každého ale překvapí při pohledu na obrazy, grafiky či fotografie, staré i jen 70–80 let, jak město od druhé poloviny 20. století rychle mění svoji tvář. Jak stráně, které byly volné a dodávaly městu na periferiích vesnický ráz, jsou dnes do posledního metru zastavěné. Jak břehy řeky jsou plné technických

staveb a kamenných regulačních zdí a louku už nikde není vidět. A proto je pohled na obrazy, které zachytily atmosféru doby, ve které vznikly, tak zajímavý.

Martina Fialková

Galerie České spořitelny v suterénu Paláce České spořitelny, Rytířská 29, otevřeno denně 10–18 hodin, vstup volný. Výstava trvá do 3. 10.

oparu, vévodí sálu. Šetelík je mimochodem i autorem pohledů na čtyřicet holandských měst vzniklých na zakázku holandské vlády. Svou atmosférou a svébytným stylem zaujmou práce Aloise Ježka (1887–1943) *Čertovka* a *Z Nového světa*, pozoruhodné barevné perokresby, jichž vytvořil desítky. Dalším, kdo zanechal velký konvolut grafik s pohledy na Prahu, byl Jaromír Stretti – Zamponi (1882–1959), samouk, který si získal velké uznání a stal se i zakládajícím členem Hollaru. Výstava nabízí jeho grafiku *Pomník Radeckého*, který Zamponi ztvárnil neobvykle, v zimním čase, průhledem malostranským podloubím oživeným tehdejšími krámkami. V čase, kdy se jedná o možnosti nové instalace pomníku slavného vojevůdce na Malostranském náměstí, stojí toto dílo za zhlédnutí i zapamatování. Z velkých

hrad či do okrajových částí, do Holešovic nebo Vršovic, Podolí. Zajímavý je i výběr autorů: Jsou tu vedle jmen známých – otec Antonín i syn Jan Slavičkové – i plátna malířů, jejichž jména často neslycháme, i když mnozí byli úspěšnými absolventy pražské akademie či jiných uznávaných výtvarných škol doma i v zahraničí. Vystavena je i malba *Melantrichova ulice* od českého Němce Leo Horsta, jehož životopisná data jsou neznámá, podobně jako rok úmrtí Bedřicha Horálka nebo jediné zastoupené ženy, malířky Hany Juskovičové, která v roce 1949 emigrovala do Austrálie. Najde se někde další dílo a stopa po této české malířce? Snad v každé domácnosti Čechů, žijících v zahraničí, najdeme na stěně nějaký obraz či grafiku Prahy. I k tomu svými otazníky u popisek výstava vybízí.

Svatá Ludmila, naše národní patronka

Občas mě napadá, zda by svatá Ludmila byla svatá i dnes? Nebo naopak, zda by třeba nebyla za rebelku? Nebo za matku, která trochu selhala? Ostatně, i jako babička asi nebyla moc spravedlivá, evidentně upřednostňovala jen jednoho ze svých vnuků. Aby bylo jasno, nechci svatou Ludmilu, kterou si nyní připomínáme v souvislosti s jejím tragickým úmrtím, nikterak znevažovat. Naopak. Chci se zamyslet nad tím, proč vlastně byla svatá a zda je nutné ji připomínat, když mnozí znají svatou Ludmilu jen jako druh vína z Mělnicka.

Nu, určitě má. Protože tím, že stále známe její jméno, navzdory tomu, že jde o ženu, musela už na svoje vrstevníky působit jako charismatická osobnost. Často se zmiňuje dramatický závěr jejího života, kdy najatí vrazi vtrhli do výměnku na Tetině za účelem její vraždy. Když už Ludmile bylo jasné, že nemá šanci, měla je údajně požádat, aby ji prokláli mečem, což bylo vnímáno jako hrdinská smrt. Zaplacení Vikingové ale měli svoje příkazy, tak byla nakonec Ludmila uškrnena, což pro dnešní zájemce o historii znamená, že portrét či sochu Ludmily bezpečně poznají právě podle vražedného šátku, který se stal jejím slavným atributem.

O Ludmile vlastně nic seriózního nevíme, vše čerpáme z legend. Víme, že měla za manžela Bořivoje. Nevíme, kde se narodila, zda v Srbsku či na Mělníku, ale častěji se uvádí její pšovský původ, tedy ten mělnický. V mládí měla ke křesťanství dost daleko, patřila k pohanským kmenům. Vdávala se asi čtrnáctiletá a v manželství určité porodila mnohem víc dětí, než dva známé syny, Spytihněva a Vratislava. Zde se nabízí první kacířská myšlenka, jak moc se věnovala jejich výchově, když její hlavní aktivitou musely být křesťanské skutky, ale zase na druhé straně porovnávat středověkou a současnou výchovu není moc relevantní, tudíž ji atribut svatě lze ponechat i v případě mateřství. Při státnické cestě na Velkou Moravu zažila zlomový duchovní přerod, došlo k přijetí křtu, který posléze v jejím případě sám Metoděj zopakoval v samot-

ných Čechách. Řekněme jazykem dneška, že díky tomu objevila novou ideologii, která ji patrně naprosto nadchla. Jistě pro ni nebylo jednoduché, že se poměrně v mladém věku stala vdovou. Anebo ji to možná dodalo sílu, protože se nestáhla na své vdovské statky, naopak aktivně zasahovala do veřejného života a zcela nepokrytě do života svých známých synů, kteří oba usedli na otcovský trůn. Poměrně solidně toto uspořádání fungovalo do okamžiku, než do děje vstoupila její snacha Drahomíra, která tedy svou slavnou tchyni opravdu nemusela. Někteří odvážní historici právě v jejich složitém vztahu hledají kořeny floskule, která již staletí proplouvá veřejným prostorem, a totiž, že tchyně a snacha jsou jako voda a oheň. Situace asi byla víc o střetnutí dvou ambiciózních žen, než o nějakém nesouladu tchyně a snachy. Ludmiliny zásahy do výchovy Drahomířiných dětí by patrně nestála žádná snacha. Každopádně výsledek jejich neshod byl takový, že právě Drahomíra si najala Tunnu a Gommona, kteří 15. září 921 na Tetině ukončili Ludmilin život. O její svatořečení se pak ale postaral až kníže Václav, který babičku nechal přenést z Tetína do Prahy a inicioval její kanonizaci. Svatou Ludmilu si proto letos v září můžeme společně připomenout u příležitosti jejího výročí úmrtí. A stejně tak dumat, proč i po více než tisíci letech máme žen (a nemusí být ani svaté) ve veřejném prostoru stále tak málo.

JN

PLACENÁ INZERCE

Slovenský institut v Praze a Divadlo Hybernia uvádějí

DIVADLO ARÉNA EXKLUZIVNĚ V PRAZE

11. — 15. 10. 2021 v **Divadle Hybernia**

JANOŠÍK
-PŘÍBĚH VRAHA-

TISO #DUBČEK
HOLOKAUST

BIBLE -ČTE JURAJ KUKURA
-HRAJE SLOVENSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR

www.hybernia.eu
www.slovenskyinstitut.cz

Foto: Lúbo Špičko

PLACENÁ INZERCE

ARGO

KNIHY ZAKOUPÍTE V INTERNETOVÉM KNIHKUPECTVÍ WWW.KOSMAS.CZ

Jiří Stránský
ZDIVOČELÁ ZEMĚ

Letic Antonín Maděra se po válce vrací z Anglie do své rodné vesnice v česko-německém pohraničí a chce zde uskutečnit svůj sen, vybudovat chov ušlechtilých koní.

Petr Sagitarius
PIEROT, NA KREV. TRUJKUNT 3

Svározán vyšetřovatel major Roman Saran spolu s novou partačkou Karolínou nekompromisně pátrá na Trinecku a Jablunkovsku po sériovém vrahovi mladých žen.

Marka Míková, Galina Miklinová
KABÁT A KABELKA

Fantazijní příběh odehrávající se v Praze za koronavirové pandemie má neobvyklé hrdiny: kabát a kabelku, jejich život je plný dramatických zvratů i osudových náhod.

Petra Hůlová
LIŠÍ OČI

Ve svém první románu pro mládež kombinuje známá autorka prvky fantasy s dobrodružným příběhem a alternativní historií. Dokáže děti zabránit srpnové okupaci?

Aleš Kozák – co nemá kořeny, nemůže růst

Založil v českém kontextu jedinečnou organizaci, která se věnuje komplexní podpoře všech, kdo se zabývají historickými památkami. Institut pro památky a kulturu už 14 let funguje jako doplněk státních institucí a poskytuje informace a servis tam, kde to stát nenabízí. Umí vyhledávat finanční zdroje pro nejrůznější menší i větší zadatele, na svém portálu soustřeďuje informace všeho druhu, týkající se památek a jejich obnovy, vydává časopis PROPAMÁTKY a pořádá konference. Dnes sídlí v Písku, ale vznikl a stále udržuje kontakty v Praze, v dominikánském klášteře v Jilské ulici. Institut je výjimečný také přístupem k lidem se zdravotním hendikepem, kterých zaměstnává dnes celkem devět. Z každého projevu Aleše Kozáka je cítit nechladnoucí nadšení a zaujetí. My jsme se sešli v době příprav na jubilejní, už desátou konferenci s názvem MÁME VYBRÁNO, kterou jeho Institut pořádá právě u dominikánů.

Jak a kde jste získal vztah k památkám, je to jen tím, že jste se narodil v krásném městě Písku, který má nejstarší kamenný most v českých zemích, starší než ten Karlův?

Určitě tam nějaká stopa je, a ty unikátní mosty, které mají Praha a Písek společné, jsou i pro mne symbolickým spojením. V Praze jsem vystudoval VŠE, ale v té době jsem ještě neměl úplně přesnou představu, co budu dělat. Možná někdy během semestru, který jsem strávil ve Vídni, dalším městě plném památek, jsem si uvědomil, že asi nechci být tím klasickým ekonomem v bance, pojišťovně nebo jiné podobné instituci. I když ekonomie je velmi široký obor a dala mi dobrý základ. Po promoci jsem ještě chvíli zvažoval studium architektury, ale nakonec začal pracovat na Magistrátu hlavního města Prahy coby grantový specialista v oblasti péče o památky. A tím se propojilo vzdělání s mým zájmem o historické stavby.

Kam vás práce nasměřovala dál? A proč jste se vrátil po pár letech do Písku?

Na magistrátu to byla práce sice úřednická, ale potkával jsem se při ní se spoustou zajímavých lidí – majitelů nejrůznějších objektů, třeba i představených klášterů, a podíval jsem se na velice zajímavá místa od sklepení až po kostelní věže. Hodně jsem si Prahu prochodil, ale po více než třech letech jsem se rozhodl, že se vrátím do jižních Čech, odkud pocházím, za přítelkyni, dnešní manželkou. My Jihočeši jsme takoví hrdí patrioti. Ale Praha byla pro mne stále zajímavým prostorem, takže jsem si pronajal v klášteře

u sv. Jiljí, u dominikánů malou kancelář, a v ní založil Institut pro památky a kulturu. Začínal jsem sám, v Praze trávil vždy několik dnů v týdnu. Postupně se vše začalo rozvíjet a tak jsem nabídl spolupráci dalším lidem.

Zkuste čtenářům, kteří se s vašimi aktivitami ještě nesetkali, Institut přiblížit. Proč by mohl zajímat i běžného obyvatele?

Institut jsem založil v roce 2007, bude to 14 let. Důvodem bylo to, že mi chyběla platforma, na níž by se mohli lidé, kteří se o památky zajímají a starají, mohli setkat a sdílet své zkušenosti, nápady a prezentovat je takzvaně „mezioborově“. Protože toto téma je velice široké. Památky jsou tu od archeologických nálezů z dávnověku až po 20. století – a všechno mezi tím. Souvisí s nimi mnoho oborů. Restaurování, rekonstrukce, následné využívání památek, a také samozřejmě financování. A pak je zde i spousta otázek, co se třeba nepovedlo a mohlo být provedeno lépe. My ovšem nejsme „investigativci“, nehledáme kauzy, kde se něco ničí, něco nefunguje, ale naopak chceme být archívem dobrých zpráv o památkách, ze kterého mohou všichni čerpat.

A i ten, kdo třeba jen rád navštěvuje zajímavá místa? Ve vašem časopise jsem našla články o obnově často málo známých památek v malých městech i na venkově, které prožívají svoje znovuzrození a začínají nový život často s novým účelem.

Ano, hlavním posláním našeho Institutu je to, že chceme ukazovat dobré příklady, a to se prolíná všemi našimi projekty

mnoha způsoby. Dobrymi zprávami inspi-rujeme ostatní.

Jaká myšlenka, podnět, byly úplně na začátku?

Ještě coby zaměstnanec Magistrátu jsem jezdil na konference různého typu, pro městské úředníky, pro restaurátory. Ale hodně mi chyběla ta už zmíněná mezioborovost. Krátce po založení Institutu jsem se proto rozhodl uspořádat takovou „jinou“ konferenci – to bylo v roce 2008 – a nazval jsem ji PROPAMÁTKY. Konala se v Praze, právě u dominikánů, kde jsme

pak měli 12 let také svoji kancelář. Prvním tématem tohoto setkání byly kláštery, pak jsme se začali věnovat i jiným stavbám a začali konference pořádat i v dalších městech. Sdružují vždy určitý okruh lidí, kteří se tomu tématu věnují odborně, ale na konference zveme i lidi z praxe. Myslel jsem nejdřív, že za deset let nám témata dojdou, ale nedošla – je jich nepřehledně. Zaměřili jsme se např. na kostely, venkovské fary, sladovny, historická nádraží, pivovary, větrné mlýny, budovy radnic, venkovské sýpky, textilky nebo školy. Konference se již konaly v Brně, v Havlíčkově Brodě, Lomnici nad Popelkou, Žatci, Telči, atd. Po krátkém čase jsme ale zjistili, že v Česku chybí srozumitelná informační platforma v této oblasti. Začali jsme

tedy provozovat internetový portál a vydávat časopis. Tam se zmiňovaným i dalším tématům věnujeme průběžně každý den.

PROPAMÁTKY ale není jediný typ konferencí, které děláte? Co dalšího se ještě pro lidi kolem památek dá vymyslet? Setkání o obnově a využívání památek doplnil v roce 2012 projekt zaměřený na financování památek a související oblasti. Vybíráme často nevšední témata, projekt jsme proto nazvali MÁME VYBRÁNO. Jeho součástí je také konference, která se uskuteční 14. září opět u dominikánů v Jilské ulici v Praze 1. Jako téma jsme si zvolili Památky a média a všechny zájemce bych na ni rád pozval. Protože se jedná o jubilejní 10. ročník, rozhodli jsme se setkání nabídnout veřejnosti zdarma, nutná je ovšem registrace. Součástí projektu je také soutěž veřejných sbírek a informační bulletin na webu i tištěný. V posledním vydání je například pěkný rozhovor s Václavem Cílkem na téma drobných památek v krajině.

Institut PROPAMÁTKY zaměstnává také lidi s hendikepem, dokonce většinu.

Když jsme rozšiřovali tým, napadlo mě, že práce v redakci při psaní textů, při organizování setkávání a dalších činnostech může být vhodná i pro hendikepované. Důležitá je schopnost práce s počítačem, znalosti, pečlivost a zájem o obor. Podářilo se nám získat financování na 1,5 roku z evropských fondů na rozvoj sociálního podnikání a založili vlastní redakci. To bylo v roce 2010. Vznikla tak pobočka v Písku, kde je nyní celá redakce PROPAMÁTKY. Někteří kolegové jsou tam každý den, jiní preferují práci z domova. Spolupracujeme také s několika stálými externími spolupracovníky.

Ve vašem časopise, který se ale nedá nikde koupit, jsem našla například obsáhlý článek o rekonstrukci jedné z pražských výrazných staveb 20. století, budovy Dopravních podniků. A zasla jsem, z kolika různých úhlů se dá o takové rekonstrukci hovořit. Zveřejňujete i zajímavé rozhovory. Kde a jak časopis zájemce získá? Čtvrtletník PROPAMÁTKY je k dispozi-

ci na našich konferencích, ale posíláme ho poštou také všem našim příznivcům a dárcům za jejich finanční podporu. Ta je možná přes klub přátel. Nechceme totiž časopis prodávat, cena by mohla být překážkou pro někoho, kdo nás dosud nezná nebo nemá momentálně dost prostředků. Ale i to se v čase mění. Jde nám o to budovat komunitu lidí, kteří si váží svěřeného kulturního dědictví a chtějí podporovat jeho záchranu nejrůznějšími cestami. Více se zájemci o památky mohou dozvědět na stránce klub.propamatky.cz. Kromě klubu přátel ale také spolupracujeme s řadou firem a odbornými partnery, které mají podobné hodnoty. Spolupráci s dalšími jsme otevřeni.

Vraťme se do Písku, kde máte kořeny. Je tam něco nového, zajímavého? Na co byste pozval podívat se návštěvníka z Prahy?

Napadají mě dvě stavby, ze kterých mám upřímnou radost. Jednou je opravená budova knihovny, ve kterou se proměnila po rekonstrukci bývalá škola. Shodou okolností jsem do té školy kdysi chodil. Myslím si, že to je jedno z nejlepších propojení historické a moderní architektury. Je to velmi přátelská budova, kde si kromě půjčení knih zájemci mohou vychutnat i výbornou kávu nebo prohlédnout aktuální výstavu. A pak je tam moc pěkná moderní novostavba, lávka přes Otavu, projektovaná panem architektem Pleskotem, také rodákem z Písku. Najdete ji v místě zvaném „U Václava“, blízko plovárny. Je lomená, bezbariérová, krásně zavěšená nad jezem. Josef Pleskot je shodou okolností i autorem velmi zdařilé revitalizace dominikánského kláštera u kostela sv. Jiljí tady v Praze, kde pořádáme naše konference.

Čím rozhovor uzavřít? Jde v něm o památky naší země, máte možná nějaké krédo, kterým se řídíte?

Líbí se mi úsloví, které říká: *Co nemá kořeny, nemůže růst*. Nezná-li společnost svoje kořeny, nemůže se vyvíjet a postupně chradne. Kořeny je proto nutné poznávat a pečovat o ně. Naše společné kulturní dědictví nám to umožňuje. Věřím, že k tomu přispíváme i my redakci PROPAMÁTKY společně s našimi čtenáři i partnery.

Martina Fialková

Dvořákova Praha zve na krásnou hudbu

V pondělí 6. září zavládne v Rudolfinu slavnostní atmosféra. Neopakovatelné melodie Violoncellového koncertu a Novosvětské symfonie Antonína Dvořáka zahájí festival, který je zasvěcen tomuto ve světě nejhranějšímu českému skladateli. Za dobu své existence se Dvořákova Praha stala dominantní společenskou a hudební událostí pozdního léta.

Zde je přehled toho nejdůležitějšího, co letošní 14. ročník nabízí. V první řadě je festival poctou hudbě i osobnosti Antonína Dvořáka, od jehož narození uplyne 8. září již 180 let. Vedle dvou úvodních skladeb, jež Dvořáka takřkajíc symbolizují, zazní jeho další světoznámá díla: Houslový koncert v podání amerického houslisty Joshuy Bella spolu s londýnským orchestrem Academy of St. Martin in the Fields 9. září, Klavírní kvintet A dur, který provede Sir András Schiff, letošní rezidenční umělec festivalu, se členy Panochova kvarteta 20. září. O dva dny později zazní Dvořákovu klavírní trio Dumky v podání členů Pavel Haas Quartet společně s izraelským klavíristou a letošním kurátorem Komorní řady Borisem Giltburgem.

Dvořákova Praha také přivítá umělce, kteří letos v srpnu vystoupili na světoznámém Salcburském festivalu. Videňští filharmonici s dirigentem Herbertem Blomstedtem svůj salcburský program, tedy symfonie Arthura Honeggera a Johanne-

Rezidenční umělec letošního festivalu Sir András Schiff (foto L. Beck)

sa Brahme, pražskému publiku představí 13. září.

Koncert orchestru Camerata Salzburg 23. září připomene letošních 230 let od úmrtí W. A. Mozarta. Zazní českému publiku obzvlášť blízká Pražská symfonie, dále Mozartův fantastický hobojevý koncert se sólistou Françoisem Leleuxem a k tomu skladby Dvořákovy.

Dalšího oslavence, Igora Stravinského,

připomene 15. září dílo dnes již nejslavnější, ale ve své době vysoce kontroverzní: Svěcení jara. Proveďte jej Symfonický orchestr hl. města Prahy – FOK s dirigentem Tomášem Braunerem a doplní ho virtuózní „Egyptský“ klavírní koncert Camilla Saint-Saëns v podání uznávaného sólisty, Američana Kita Armstronga.

Těšíme se na viděnou na Dvořákově Praze 2021.

Sestavte si Prahu 1 podle sebe

Během 16. ročníku sousedských slavností Zažít město jinak

Domácí dobroty, dílny a přednášky, vystoupení místních umělců, hry, soutěže a mnohé další. V sobotu 18. září se společenský, kulturní i kulinářský život na Praze 1 přesune do ulic. Sousedské slavnosti Zažít město jinak v režii spolku AutoMat a stovek místních organizátorů a organizátorek ukážou, že veřejný prostor nemusí patřit jen autům nebo nutným přesunům. Letošní téma „Návod k sestavení“ pak poukazuje na základní princip slavností „udělej si sám“ a zároveň možnost ovlivňovat své okolí i své město.

Kampa, Soukenická, Opatovická, Malostranské, Mariánské a Petřské náměstí, Mostecká, Smetanovo nábřeží, Karoliny Světlé, Klimentská a Ve Smečkách. A k tomu doprovodný program v Kampusu Hyberská, Studiu Ypsilon, Kině Ponrepo, galerii Artivist Lab a speciální představení Slepé skvrny v Opatovické.

To je výčet lokalit a akcí Prahy 1, které třetí zářijovou sobotu ožijí sousedským mumrajem a oživi veřejný prostor. Opatovická se promění na open air divadelní studio a hru světla a tmy, v ulici Karoliny Světlé se uskuteční mezigenerační setkání, v Soukenické se pro všechny otevře modlitebna Církve bratrské a organizátoři a organizátorky z proslulé ulice Ve Smečkách vás přesvědčí, že i sem stojíte za to se vydat. A to samozřejmě není všechno. Více in-

Zažít město jinak 2020, Opatovická ulice (foto Fabiana Mertová)

formaci, seznam lokalit a postupně i podrobnosti programu najdete na webu zazitimestojinak.cz.

Do sousedských slavností se zapojí víc než 100 míst po celé Praze a také dalších 45 měst. Tam všude se nadšení dobrovolní organizátoři a organizátorky rozhodli svým sousedům i návštěvníkům představit své okolí takové, jaké by ho chtěli mít. Zažít město jinak je striktně apolitická a nekomerční akce, kterou nejlépe podpoříte tím, že prostě přijдете. Kreativité se ovšem meze nekladou a pomoci můžete třeba i zapůjčením nádobí, agregátů nebo upečením něčeho dobrého. Právě angažovanost, propojování lidí a komunit i téma užívání a přívětivosti veřejného prostoru vystavují v poslední době víc než kdy dřív.

Akce bude v souladu s aktuálně platnými protiepidemickými opatřeními.

Právní poradna spotřebitelského časopisu dTest:

DOTAZ: Prodejce mi poslal SMS, že je moje reklamace vyřízená a mám se dostavit na prodejnu. Bohužel jsem ztratil reklamační protokol a prodávající mi nechce zboží vydat. Jak mám postupovat? Je třeba předložit občanský průkaz, vystavit čestné prohlášení nebo sehnat svědky? **ODPOVĚď:** Proces reklamace upravuje zákon o ochraně spotřebitele. Ten po zákazníkovi nepožaduje, aby se při vyzvednutí reklamovaného zboží prokázal reklamačním protokolem. Na druhou stranu je opatrnost prodávajícího pochopitelná, pokud směřuje k tomu, aby předal věc vlast-

níkovi. Předpokládáme, že jste při reklamaci uváděl jméno, příjmení a další osobní údaje. Bude proto nejlepší, abyste se prokázal dokladem totožnosti. Ohlíďte se si, aby nedošlo k jeho skenování či kopírování – na to prodávající nárok nemá. Prokázete-li, že je reklamovaná věc vaše, potom je požadavek na dodání reklamačního protokolu nedůvodný.

Kontaktovat můžete i poradenskou linku časopisu dTest – tel.: 299 149 009

Dopolední představení v Celetné

Tak jako každý podzim i letos zve Divadlo v Celetné za finanční podpory Městské části Praha 1 studenty a seniory na dopolední představení za speciální ceny.

V pondělí 9. září od 11 hodin uvede inscenaci SNÍMEK 51 v režii Filipa Nuckollse. Jak to vlastně bylo s objevem struktury DNA? Je tento přelomový objev tzv. „tajemství života“ opravdu právem nazýván největší krádeží v historii? Příběh slavného snímku č. 51 ukazuje, jak se chytré, tvrdohlavé a odvážné ženě pracuje na poli, kterému dominují muži. Historie, romantika i věda jsou zde v rovnováze. Snímek 51 americké dramatičky Anny Zieglerové je sondou do jedné etapy života britské vědkyně Rosalindy Franklinové a její často přehlížené role při objevu dvojité struktury šroubovice DNA. *Hraji Eva Elsnarová, Jan Zadrazil, Lukáš Jůza, Matouš Ruml, Miloslav Tichý a Daniel Pivoda Ondráček.*

Tradiční keramické trhy na Kampě

O víkendu 4. a 5. září již po šestnácté ožije malostranský rynek atmosférou trhů, na kterých se představí tuzemští keramici. Občerstvení jako od maminky obstará úspěšný sociální podnik Café Therapy a doprovodný program slibuje pohádky i hudbu.

Trhy budou otevřeny od 10 hodin a doprovodný program je naplánován od 13 do 19 hodin. Vystoupí: Souťišou, Trombenik, Te-reza Nekudová, Toy Machine, Hombres na

chůdách, Barokní divadlo Geisslers Hofcomedianen, Damúza, Divadlo Buřt, Krabice Teplíce a další

Akcí pořádá nezisková organizace SANANIM, která se již 30 let zabývá prevencí a léčbou závislosti. Koupí hrnečku ve stánku SANANIM podpoříte chráněnou keramickou dílnu a pomůžete nejedné zbloudilé duši najít správný směr.

Tradiční trhy se konají za podpory Městské části Praha 1. Vstupné je zdarma.

září

POŘADY PRO SENIORY

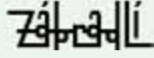
Ztajená historie Prahy – vycházky Vlastivědného kroužku, sraz vždy v 11.30

Dvojice Jiráskian zhusť pomíjených

18. 9. Lokality horního Nového Města – sraz u východu z metra C ve stanici I. P. Pavlova, směr Tylovo náměstí

25. 9. Okolí ulic V Cípu po dům U Bílého čápa – sraz v Opletalově ulici u vchodu do ČTK

Anenské náměstí 5, Praha 1
www.nazabradli.cz, 222 868 868
pokladna@nazabradli.cz

4. Ztracené iluze 1. premiéra
6. Ztracené iluze 2. premiéra
7. Persony + angl. titulky
8. Ahoj vesmíre! v Planetáriu Praha
9. Krátké rozhovory s odpornými muži
10. Krátké rozhovory s odpornými muži
11. Mýcení
13. Požitkáři
14., 15. Ztracené iluze
16. Zlatá pláž
20., 21., 22. Kleopatra 19.00, 19.45, 20.30
26. Ztracené iluze + angl. titulky
27. Zlatá pláž
28. Hamleti
29. Mýcení
30. Kyjem po kebuli

Začátky představení v19.00, není-li uvedeno jinak.

KOMORNÍ KINO

Národní třída 28, Praha 1
221 105 225. Pokladna
otevřrá vždy 1 hodinu
před začátkem prvního
představení. www.ewald.cz

Kino Ewald
1. BIO SENIOR Matky 14.00
1. Muž se zaječima ušima 16.00
1., 5. Prvok, Šampón, Tečka a Karel 18.00
1. Zátopek 20.30
2. BIO SENIOR Chyby 14.00
2. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 16.30
2. Týdny finské literatury Chlapci 18.30
2. Anny 21.00
3. BIO SENIOR Bábovky 14.00
3., 8. Gogo (premiéra 3. 9.) 16.00
3. Zátopek 18.00
3. Atlas ptáků premiéra 20.30
4. Deníček moderního fotra 16.00
4. Atlas ptáků 18.00
4., 7. Zátopek 20.00
5. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 16.00
5. Smolný pích aneb pitomý porno premiéra 20.30
6. BIO SENIOR Bože, ty seš hajzl 14.00
6. Deníček moderního fotra 16.30
6. Atlas ptáků 18.30
6. Arktický festival Velké bílé ticho 20.30
7. BIO SENIOR Anny 14.00
7. Večírek 15.30
7. Prvok, Šampón, Tečka a Karel 17.30
8. BIO SENIOR Kdo si mysliš, že jsem 14.00
8. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 18.00
8. Atlas ptáků 20.00

Další program na: www.ewald.cz

Sokolovská 1, Praha 8, www.kinoatlas.cz, 222 312 737

Malý sál
1. BIO JUNIOR Tlapková patrola ve filmu 16.00
1., 6. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 18.00
1. Reminiscence 20.30
2., 7. Smolný pích aneb pitomý porno premiéra 20.30
3. Prvok, Šampón, Tečka a Karel 17.30
3. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 20.30
4., 5. BIO JUNIOR Tlapková patrola ve filmu 14.30
4. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 16.30
4., 7. Deníček moderního fotra 18.30
4., 6. Prvok, Šampón, Tečka a Karel 20.30
5. Gogo premiéra 16.30
5. Anny 18.30
5. Zátopek 20.00
7. BIO SENIOR Bábovky 15.30
8. BIO JUNIOR Mimi šéf: Rodinný podnik 16.00
8. Večírek 18.30
8. After: Tajemství premiéra 20.30

Velký sál
1. BIO SENIOR Šarlatán 15.00
1., 4. Zátopek 17.30
2. Zátopek 17.45
2., 5. Atlas ptáků (premiéra 2. 9.) 20.15
3., 7. 8. Atlas ptáků 18.00
3. Jan Werich: Když už člověk jednou je... 20.30
4., 5. BIO JUNIOR Mini šéf: Rodinný podnik (premiéra 4. 9.) 15.00
4. Atlas ptáků 20.00
6. Shang-Chi a legenda i deseti prstech premiéra 20.00
6. BIO SENIOR Matky 15.00
8. Jediné Tereza předpremiéra 20.00

Další program na: www.kinoatlas.cz

 KULTURNÍPORTÁL.CZ

Kulturní portál.cz, s.r.o., Vodičkova 41 – pasáž Světozor, P 1
on-line objednávky: www.kulturniportal.cz
222 984 272, 603 805 271, po–pá 9.00–18.00
Vstupenky též v sítech Ticket Portal a Ticket-Art.

Letní scéna Harfa, Českomoravská 2420/15a, Praha 9 (vedle O2 arény)
2. Caveman 20.00
Divadlo Gong, Sokolovská 191, Praha 9
16. Normální debil 19.00
21. A do pyžam! 19.00
22. S Pydlou v zádech 19.00
27. Poslední ze žhavých milenců 19.00
29. Zdeněk Izler na plný cool! 19.00

Činoherní klub

1. Dámský krejčí
2. Bůh masakru
3. Kati
4. Dámský krejčí
14. EOUUS
16. Bůh masakru
17. Americký bizon
18. Bůh masakru
19. Čk uvádí: Tvrdohlavá žena
20. K.Š.E.F.T.
21. Ošklivec premiéra
22. Čk uvádí: Soví zpěv
23. Léda (manželskonemanželská povídka)
24. Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho
27. Tramvaj do stanice Touha 19.00
29. Zrada
30. Poutníci do Lhasy

Začátky představení v 19.30, není-li uvedeno jinak.

 STUDIO DVA DIVADLO

Palác Fénix, Václavské nám. 802/56, Praha 1, www.studio dva.cz
222 222 598, pokladna@studio dva.cz

STUDIO DVA DIVADLO
1. Tři grácie z umakartu
2. Vysavač
3., 4. Libánky na Jadranu
5. Brouk v hlavě 14.00
6. Vysavač
7. Duety
8. Kutloch aneb I muži mají své dny
9., 10. Libánky na Jadranu
11. Poprask na laguně 14.00
11. Můj báječný rozvod ADF Jan Balzer / exkluzivně
12. 4 sestry 14.00
12. Holky jako květ premiéra
13. Věra
14. Šašek a syn Divadlo Bolka Polívky (Brno) / exkluzivně
15. Revizor
16., 17. Libánky na Jadranu
18. Malý princ 14.00
18. Poprask na laguně
19. Odpočivej ve svém pokoji 14.00
19. Revizor
20. Sex pro pokročilé
21. Tři grácie z umakartu
22. Kutloch aneb I muži mají své dny
23. Libánky na Jadranu
25. Funny Girl muzikál
26. SMOLÍKOV! a jejich podivuhodné dobrodružství 14.00
26. Můj báječný rozvod ADF Jan Balzer / exkluzivně
27. Brouk v hlavě
28. Duety
29. Misery
30. Libánky na Jadranu

Začátky představení v 19.00, není-li uvedeno jinak.

DIVADLO STUDIO DVA, MALÁ SCÉNA

6. Ženy přežijí
10. Hovory o štěstí mezi čtyřma očima
13. Vše o ženách
14. Oscar pro Emily
15. Vzpomínky zústanou
16., 17. Vše o mužích
20. Polibek
21. Tak já letím! ADF /česká premiéra
22. Moje tango
23. Třetí prst na levé ruce ADF / exkluzivně
24. Madame Rubinstein ADF / exkluzivně
27. Ženy přežijí
28. Horská dráha Divadlo Bolka Polívky (Brno) / exkluzivně
29. Ničeho neiltuji – Pocta Edith Piaf recitál
30. Hovory o štěstí mezi čtyřma očima

Začátky představení v 19.30, není-li uvedeno jinak.

 DIVADLO U VALSŮ / SCÉNA ŽIVOT AČ

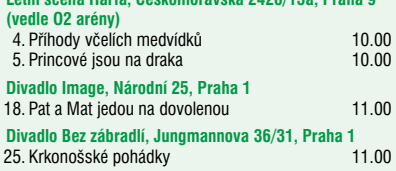
Karolíny Světlé 18, Praha 1
www.divadlouvalsu.cz,
pokladna@zivot90.cz,
222 333 999, Provazuje ŽIVOT90, z. ú.

15. Dámská Satna 15.00
22. Réza a Mili premiéra 19.00
23. Jak se hladí duše – Úklona klasikům 16.00
František Novotný, Eva Šašinková, Miloš Černý
29. Legendy opery Pavel Horáček, Miloslav Nekvasil 17.00
30. Réza a Mili 16.00

 DIVADLOPOHÁDEK

Kulturní portál.cz, s.r.o., Vodičkova 41 – pasáž Světozor, P 1
on-line objednávky: www.divadlopohadek.cz
222 984 272, 603 805 271, po–pá 9.00–18.00
Vstupenky též v sítech Ticket Portal a Ticket-Art.

Letní scéna Harfa, Českomoravská 2420/15a, Praha 9 (vedle O2 arény)
4. Příhody věčlich medvídků 10.00
5. Princové jsou na draka 10.00
Divadlo Image, Národní 25, Praha 1
18. Pat a Mat jednou na dovolenou 11.00
Divadlo Bez zábradlí, Jungmannova 36/31, Praha 1
25. Krkonošské pohádky 11.00

 DIVADLO V DLOUHÉ

Divadlo v Dlouhé, Dlouhá 727/39, Praha 1
divadlo@divadlovdlouhe.cz, www.divadlovdlouhe.cz

1. Bez roucha / Letní sezona
2. Bez roucha / Letní sezona
9. Elektra
22. Zítřek se nekoná veřejná generálka 11.00
23. Zítřek se nekoná premiéra – zadáno
25. Zítřek se nekoná
26. Mrakoplaš kontra Alzheimer 2021 benefiční koncert
27. Souborné dílo W. Shakespeara ve 120 minutách
28. Vytřzení panny z Barbý
29. Sonety
30. Oblomov

Začátky představení v 19.00, není-li uvedeno jinak.

DIVADLO V CELETNÉ

Celetná 17, Praha 1,
www.divadlovceletne.cz, 222 326 843, 608 327 107,
rezervace@divadlovceletne.cz

KAŠPAR

7. FC Rudý lev
8. FC Rudý lev
9. Snímek 51 12.00, 19.30
11. Růže pro Algernon
12. Terasa
13. Jonáš a tingl-tangl
16. Dámská čtyřhra
17. Jonáš a tingl-tangl
18. Mikulášovy prázdniny 14.30
Něžná je noc
19. Revizor
20. Sex pro pokročilé
21. Tři grácie z umakartu
22. Kutloch aneb I muži mají své dny
23. Libánky na Jadranu
25. Funny Girl muzikál
26. SMOLÍKOV! a jejich podivuhodné dobrodružství 14.00
26. Můj báječný rozvod ADF Jan Balzer / exkluzivně
27. Brouk v hlavě
28. Duety
29. Misery
30. Libánky na Jadranu

Začátky představení v 19.00, není-li uvedeno jinak.

Kašpar / KLUBOVNA

2. Lebka z Connemary veřejná zkouška
7. Lebka z Connemary předpremiéra
8. Slovácko sa nesdíí
9. Lebka z Connemary premiéra
15. Vincenc
16. Kráska z Leenane
21. Vincenc
DIVADLO VERZE
2. Trenér
6. Šťastný vyvolený
10. Sudi derniéra
19. Úča musí pryč 16.00
Jméno
SPOLEČNOST DR. KRÁSY
5. Malíčky veliký 20.00

Začátky představení v 19.30, není-li uvedeno jinak.

 Divadlo Reznické

Divadlo v Reznické, o.p.s., Reznická 17, Praha 1
720 993 787, divadlo@reznicka.cz, www.reznicka.cz

2. Falešná nota
7. Jeden německý život
8. Relativita
13. NodrOst
16. Poslední sezení u doktora Freuda
19. Ve smýčce
20. Jeden německý život
25. Odvolání
26. Scott a Hem
29. Relativita
30. Falešná nota

Začátky představení v 19.30, není-li uvedeno jinak.

 STUDIO CITADELA BOHNICKÁ DIVADELNÍ SPOLEČNOST

Klimentská 16, Praha 1,
studio a cafégalerie: 602 463 664, facebook.com/studiocitadela,
facebook.com/bohnickadivadelni, www.studiocitadela.cz

STUDIO CITADELA
16. VII. Spolkový den v parku Kampa 16.00–19.00
18. Zažít Klimentskou jinak aneb 14.00–22.00
Za vším hledej sousedy
Klimentká ul. v okolí kostela U Klimenta, P 1
STUDIO CITADELA DĚTEM
4. Zlatovláska, Divadlo Liberta 14.30
1. narozeniny Komunitního centra Jasoň, P 4
18. Dvě pověsti české aneb o věrném věrném Šemíkovi 12.00
Divadlo Anči a Fanci na Festivalu Buchty a loutky dě-
tem 2021
Pohádková Kinského zahrada, P 5

PRÁVIDELNÉ KURZY A DÍLNY

produkcce@studiocitadela.cz
Divadelné taneční kroužek PO 17.00
Jemná hatha jóga s P. Spindlerovou PO 18.30
Dělat film dětský filmový kroužek de-la-cita ÚT 16.00
Herecké kurzy Just Monkey's ÚT 18.00
Taneční ateliér, klasický indický tanec kathak ST 18.30
606 952 175, www.kathak.wz.cz ČT 17.30
Bohnická divadelní společnost
602 463 664
Za podporu děkujeme: Hl. město Praha, Ministerstvo kultury ČR, Státní fond kultury ČR, Městská část Praha 1, Creative Europe – EACEA

Chodovská tvrz

Kulturní Jižní Město o.p.s.
Ledvinova 9, Praha 4, 267 914 831, BUS 136, 125, 203 a 213
info@chodovskatvrz.cz; www.chodovskatvrz.cz

Koncerty

10. Melodie pro každého 19.00
Zpěv Erik Bezdiček – emeritní sólista opery a operety
DJKT v Plzni. Klavírní doprovod Václav Vedral hudební
skladatel a učitel.
15. Šansony na tvrzi 18.00
Setkání s Janou Rychterovou, Martou Balejovou,
klavír Radim Linhart a jako host básnířka Marta
Hrachovinová.
22. Hudba starých českých mistrů 17.00
Hudební pohled do 18. a 19. století. Hraje trombono-
vé trio Národního divadla (Miroslav Kopta, František
Zazvonil, Jan Triebenkel). Pořadem provází PhDr.
Zdena Zvěřínová, DiSc. Prof.
30. Jazz klub Tvrz: At Eas trio 20.00
Kateřina Vacková – zpěv, Martin Jůzl – trubka, Antonín
Šturma – kytara

Pohádky

26. Tři medvědi a drzá Máša - Loutky bez hranic 15.00

Ostatní/ kurzy/ dílny

9. – 11. Dny Prahy 11 (vstup zdarma) 14.00

10. Zlatý klíč - Slavnostní vyhlášení literární soutěže o 17.00
Zlatý klíč. (vstup zdarma)

18. Výtvarný workshop na téma Surrealismus a koláž 14.00
(250 Kč)

Vystavy

Velká galerie otevřena úterý – neděle 13.00 – 19.00, (60/30 Kč)

1. 9. – 17. 10. Český surrealismus

Jedinečný výběr děl českých surrealistů. Obrazy,

kresby, grafiky, koláže a fotografie z období 1930–

1995, poukáží na nadřadnost krásy v zachycení snů,

představ, pocitů a myšlenek.). A. Diviš, F. Gross, F.

Hudeček, A. Hoffmeister, J. Istler, J. Kolář, K. Nepraš,

J. Šima, J. Štyrský, V. Tikal, Toyen

9. Komentovaná prohlídka výstavy

Český surrealismus. 18.00

 DIVADLO MINARET

zahajuje v Redutě (Praha 1, Národní 20)
HERECKÝ KURZ
vedený profesionálními herci
pro děti a mládež od 10 do 18 let
Od 6. října 2021 každou středu
od 16 do 18 hodin
Přihlášky a infromace:
http://divadlominalet.cz/
kurzy-herectvi/kurz-reduta
nebo na tel.:
603 595 088 – Luděk Jiřík

 Městská knihovna v Praze

Městská knihovna v Praze, Mariánské nám. 1, Praha 1

KINO MĚSTSKÉ KNIHOVNY V PRAZE
Projekce označené FK promítáme v rámci Filmového kl-
bu MKP. Vstup pouze s platnou kartou FK. Cena karty 50 Kč,
platí do 31. 12. 2021, v prodeji v pokladně MKP.
Začátky představení v 19.00, není-li uvedeno jinak.
Projekce označené jako LK promítáme v letním kině na
Mariánském náměstí
2. Jan Jedlička: Stopy krajiny (zdarma) 17.00
2. LK: Bobry (zdarma) 19.30
3. LK: Tvář (zdarma) 19.30
7. FK: Nejlepší léta (80 Kč)
13. Peggy Guggenheim: Posedlost uměním (100 Kč) 17.00
13. První kráva (80 Kč)
14. FK: Deníček moderního fotra (60 Kč) 16.00
14. FK: Přípitek (80 Kč)
15. Alchymická pec (80 Kč)
16. Nebe (80 Kč)
21. FK: Jan Werich: Když už člověk jednou je... (60 Kč) 16.00
21. FK: Muž se zaječima ušima (80 Kč)
25. Luca (70 Kč)
25. 3D: Black Widow (120 Kč) 18.00
27. Salvador Dali: Hledání nesmrtelnosti (100 Kč)
29. A Hidden Life (100 Kč, studenti a senioři 70 Kč)
30. Kolnoa 2021 (zdarma) 17.00

 GALERIE SCARABEUS

Praha 7 – Letná, Jana Zajíce 7
Tel.: 603 552 558,
scarabeus@galeriescarabeus.cz
www.galeriescarabeus.cz
út 14.00–19.00, so-ne 13.00 – 18.00
středa až pátek na objednání
pro školy a skupiny
Muzeum kávy Alchymista
KÁVA A KÁVOVINY
v proměnách času a kultur
GALERIE SCARABEUS
LOUTKY A RODINNÁ
LOUTKOVÁ DIVADLA
ZAHRADA GALERIE SCARABEUS
KERAMICKÉ SOCHY
IGORA HLAVINKY
Naučná stezka: Příroda a umění
na počest ornitologa a hrdiny Veleslava,
panely o historii zahrady a zdejší flóře a fauně.

 DVOŘÁKOVA PRAHA

10/9/2021

Česká filharmonie a Tomáš Netopil

Christian Tetzlaff

Vstupenky v předprodeji

www.dvorakovapraha.cz

Skautský institut v Rybárně

Rybářský domek, který se správně nazývá Michnovský letohrádek a nejznámější je díky své roli ve filmu *Jak utopit doktora Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách*, po několika letech opět ožívá. V červnu Praha 1 rozhodla o skoro dvouleté výpůjčce objektu Skautskému institutu a od 5. srpna je zde každodenně otevřeno.

Dosavadní provizorní provoz se změnil v plný v neděli 5. září. To totiž Kampu ovládne tradiční akce Vyplutí, na které se každoročně potkávají skauti i neskauti při příležitosti zahájení nového školního a skautského roku. Na této akci mimo jiné zahraje valašskomeziříčská skupina Koňe A prase, která loni vydala oceňovaný debut Bramborové hity a ve svých písních se věnuje ekologickým tématům, což s koncepcí Rybárny velmi souzní. Rybárna se následně zapojuje také do akce Zažít město jinak, v rámci níž bude v okolí připravena malá skautská stopovačka.

Po začátku plného provozu bude Rybárna otevřena denně od 10 do 22 hodin. Na místě budou sdílené dílny, které bude Skautský

institut postupně vybavovat například keramickou pecí, nářadím, šicími stroji, zařízením na sítotisk či 3D tisk. V přízemí bude posezení a občerstvení zatím hlavně s nabídkou nápojů (káva, limonáda, pivo, víno) a také dětský klub, ve kterém bude pravidelný program pro děti připravovaný spolupracující spolek Kamparta. Přízemí vyzdobí kopie historických skautských plakátů.

Kromě toho se postupně přidají i večerní programy, mezi které by měly patřit přednášky a workshopy na téma udržitelnosti, audiovizuální videomappingy, koncerty, promítání, jóga nebo hudební jamy. **JA**

Den architektury letos ve znamení Jana Kotěry i dopravních spojníc

Jedenáctý ročník festivalu Den architektury nabídne o prvním říjnovém víkendu zdarma bohatý program na desítkách mnohdy nepřístupných míst. Tentokrát má v hledáčku cestování a pohyb městem. Nabídne procházky po bývalých i stále fungujících pražských nádražích, prohlídku metra nebo výlet vlakem.

Kromě obou největších pražských nádraží a jejich salónek či metra nabídne zajímavý pohled i na Hlávkův most či Negrelliho viadukt. Projde se po zrušené trati Strašnice-Vršovice, bude putovat mezi původní budovou koňské dráhy, nádražími v Bubnech, na Vyšehradě i Smíchově i místy, kde stávalo nádraží Těšnov. Výlet vlakem z Masarykova nádraží do Klánovic provede historií nádraží, oblastí vnitřních pražských periferií i moderní zástavby. Festival nahledne i do blízké budoucnosti v programu věnovaném Nakladovému nádraží Žižkov.

150. výročí narození Jana Kotěry si účastníci Dne architektury připomenou symbolicky u domu, který postavil pro svoji rodinu na rozhraní Vinohrad a Vršovic. A také u dejvických i bubenečských vil i náhrobků, realizovaných podle jeho návrhů na pražském Novém židovském hřbitově. Veřejnosti otevře i budovy Právnické fakulty nebo Školy architektury AVU. Vzpomínka bude patřit i Antonínu Balšánovi, spoluautorovi Obecního domu a autorovi budovy spojitelné ve Vršovicích, vršovické vodárny či mostu Legií. Den architektury zve i do běžně nepřístupných budov. Zájemcům tak otevře například Kolumbárium Vinohrady,

Letohrádek Šlechtovka ve Stromovce (foto Matěj Boháč)

Vílu Karla Čapka, Dům zemědělské osvěty, Šalounův ateliér, Dům U Černé Matky Boží, Pragerovu Centrální kotelnu, Dům Autoklubu ČR nebo Štencův dům nebo zámek Veselavín či letohrádek Šlechtovka.

Festival Den architektury se odehrává od 1. do 7. října v osmi desítkách měst po celé republice i na Slovensku. Bohatý program nabízí i řadu akcí pro děti. Paralelně se Dnem architektury probíhá letos po desáté i jeho sesterský festival **Film a architektura**. Program je k dispozici na www.denarchitektury.cz. **–PR–**

Schebkův palác – ohlédnutí i budoucnost

Impozantní budova Schebkova (původně Bredovského) paláce stojí v ulici Politických vězňů. Patří k těm místům, která symbolizují běh času a změny společenských poměrů, aniž by byla běžnému obyvateli Prahy příliš známá.

Připomíná dějiny zajímavé rodiny Schebků, ale i československého finančnictví. S potomkem rodiny Schebků, česko-švýcarským režisérem Bernardem Šafaříkem, jsme v Listech Prahy 1 přinesli v minulosti rozhovor (2019/11) ve kterém říká: „*Můj pradědeček Jan Schebek byl významným stavitelům železnic. Stavěl po celé Evropě, například železnici mezi Krakovem a Lvovem, v Praze spojující mezi Smíchovským a Hlavním nádražím. Spolupracoval a také se přátelil se známým podnikatelem Vojtěchem Lannou. Odmítl nabídku k povýšení do šlechtického stavu za své zásluhy v tehdejší monarchii, jeho syn však už ji přijal. Schebkové se tedy stali tzv. nižší šlechtou. Tady v Praze postavil palác, stojí v ulici Politických vězňů čp. 7.*“

Jan Schebek nechal palác z pískovce a mramoru postavit podle návrhu známého architekta Ignáce Ullmana. Vznikl na místě bývalého sirotčince sv. Jana Křtitele. Stavba byla zahájena roku 1871 a trvala pouhé dva roky. Upoutá zejména monumentálním průčelím a mramorovým schodištěm, uvnitř pak výzdobou chodeb i sálů. Je postavena ve stylu římské renesance, nejvýznamnější místností je tzv. lunetový sál, na jehož stěnách malíř Viktor Barvitius v deseti lunetách zpodobnil romantický příběh prarodičů majitele paláce. Rodina Schebků palác využívala jen asi 18 let.

V roce 1890 palác od Schebkových dědiců odkoupila Rakousko-uherská banka. Po vzniku samostatného Československa se pak budova logicky stala sídlem Státní banky československé a již od roku 1958 je památkově chráněna. Roku 1963 byl palác převeden na Československou akademii věd a stal se sídlem Ekonomického ústavu. I v dalších letech měl štěstí, že do interiéru a stavby bylo minimálně zasahováno, a proto i dnes si uchovává atmosféru starých časů, avšak se zaměřením (a patřičným vybavením) na budoucnost. V současné době je totiž Schebkův palác sídlem CERGE-EI, společného pracoviště Centra pro ekonomický výzkum a doktorského studium Univerzity Karlovy a Národohospodářského ústavu Akademie věd ČR. Českým i zahraničním studentům nabízí prestižní magisterské a doktorské studium ekonomie plně akreditované Univerzitou Karlovou. Propojuje vzdělávání a špičkový výzkum ve všech oblastech teoretické a empirické ekonomie, včetně oblastí spojených s ekonomickým rozvojem a veřejnými politikami. **Maf**

PLACENÁ INZERCE

MALOSTRANSKÉ KOMORNÍ SLAVNOSTI 2021

19. ročník mezinárodního hudebního festivalu v rámci Českých kulturních slavností

pod záštitou Ministerstva kultury a Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice při Senátu Parlamentu ČR pořádá Česká kultura, z. s

Valdštejnský palác, Valdštejnské nám. 1. Praha 1 – Hlavní sál, začátky v 19.30

3. 10. Pocta Českému kvartetu. Kvarteto Apollon, Jitka Čechová – klavír, Jan Páleníček – violoncello

17. 10. Pocta Zuzaně Růžičkové (1927–2017). Mahan Esfahani – cembalo

31. 10. Pocta Ladislavu Vachulkovi (1910–1986) Božská komedie. Duo KCHUN, Martin Prokeš – tenor, Marek Šulc – baryton, Atila Vörös, Rudolf Živec – video art projekt

14. 11. Pocta Janu Heřmanovi (1886–1946). Viviana Sofronicky – klavírový klavír

28. 11. Pocta Českému triu. Pardubická komorní filharmonie, dirigent: Marek Prášil, Smetanovo trio

Na všechny koncerty **vstup VOLNÝ**.

Nutná rezervace na: cech@ceskakultura-os.cz

www.ceskekulturnislavnosti.cz

Generální partner **ČEPS**

Hlavní partner **PR**

Partneři

PRIVAT BANK

ČESKÁ KULTURA

ČESKÝ NÁRODOHOSPODÁŘSKÝ ÚSTAV

Hybatelé rezonance zvou do světa klasiky i jazzu

Cyklus klavírních recitálů Hybatelé rezonance chystá v nové sezoně mimořádné koncerty čtyř představitelů klasiky i jazzu v působivém prostředí Anežského kláštera v Praze.

Za mistrovské koncertní křídlo C. Bechstein D 282 usedne uznávaný pianista a interpret klasické hudby Miroslav Sekera, dále jeden z nejžádanějších českých komorních hráčů – pianista Karel Košárek; dirigent, skladatel a jazzový pianista Kryštof Marek či jedna nejvýraznějších osobností české jazzové scény – Najponk. Hudební cyklus tak opět nabídne posluchačům exkluzivní setkání s předními českými interprety, kteří osobitě recitály představují v programu ušitým sobě na míru.

Koncertní sérii zahájí 4. října Miroslav Sekera, který k atraktivnímu programu prvního večera uvádí: „Na mém recitálu zazní díla dvou nejvrcholnějších autorů klasicistního období J. Haydna a W. A. Mozarta i představitelů romantismu F. Liszta a F. Chopina, které nespojuje jen jejich věhlas fenomenálních klavíristů, ale i fakt, že své hudební vzdělání započali u pedagogů s českými kořeny.“ Sekera jako sólista okouzluje auditorium excelentní technickou přípravou, soustředěným výkonem, obrovským nábojem, hloubkou projevu a interpretačním pojetím, které vyvěrá z úcty k záměru autora. Do povědomí hudební veřejnosti vstoupil Miroslav Sekera jako jeden z nejnadějnějších záračných dětských talentů. Veškerá očekávání naplnil vrchovatou měrou.

Klavírista Miroslav Sekera

O měsíc později 1. listopadu zcela mimořádně sólově vystoupí dirigent, skladatel a jazzový pianista Kryštof Marek. Jeho práci znáte například ze Studia Dva, pro které mimo jiné vytvořil hudební projekt Malý princ s Janem Cinou v hlavní roli, nebo z filmu Masaryk, za něj získal Českého lva, i z dramatizací pro Český rozhlas či slavnosti Navalís.

Více na www.hybatelerezonance.cz

–PR–

Bratislavské Divadlo Aréna exkluzivně v Praze

Slovenský institut a Divadlo Hybernia uvedou od 11. do 15. října exkluzivní hostování bratislavského Divadla Aréna s pěti výjimečnými inscenacemi, jež přináší k dramaturgicky osobitému Občanskému cyklu.

Ten je zaměřený na historická témata a společensky angažované výpovědi, přičemž inscenátoři uplatňují nepřekráslný pohled a moderní divadelní postupy.

Ředitelka Slovenského institutu, teatroložka Lubica Krénová dodává: „Divadlo Aréna pod vedením herce Juraje Kukury jako první na Slovensku přineslo občanský uvědomělý divadelní program se zaměřením na přehodnocující a objektivizovaný pohled do minulosti – do slovenských, resp. česko-slovenských dějin. Zakrátko se z něho vyprofiloval Občanský cyklus, tudíž cyklus inscenací, který již téměř dvě desetiletí představuje účtyhodnou dramaturgickou osu Divadla Aréna, a který do sebe v mezičase organicky pojal i témata nad rámec národních historií.“ V minulosti se divadlo proslavilo inscenacemi Tiso v titulní roli s Mariánem Labudou st., Dr. Gustáv Husák – vézeň prezidentů, prezident vězňů, anebo Komunizmus.

V Praze diváci uvidí inscenaci Jánošík – příběh vraha?, ale i obnovené inscenace Tiso, tentokrát ve ztvárnění Mariána Labudy ml. a Holokaust v novém hereckém obsazení. Titul #dubček přináší skrze pětičl současných zcela nový pohled na osobnost česko-slovenských dějin a aktéra Pražského jara Alexandra Dubčeka, jehož sté výročí narození si připomeneme v listopadu. Přehlídka inscenací Občanského cyklu uzavře jedinečnou hudebně-divadelní a výtvarnou performance s názvem Bible – čte Juraj Kukura. **–PR–**

Prague Sounds: Na hladině Vltavy se představí světové hvězdy, ale také Jiří Suchý a Jiří Slávik

Nový open air festival **Prague Sounds**, který sobě, ale především svým fanouškům nadělili ke svému 25. výročí Struny podzimu, se odehraje od 2. do 8. září v samotném srdci Prahy na řece Vltavě na plovoucí scéně, která vyroste u Slovanského ostrova před působivou kulisou Pražského hradu.

Festival zahájí 2. září pozdně letním večerem pod širým nebem Jiří Suchý a orchestr divadla Semafor s výběrem písní převážně inspirovanými vodním zvířetím. Na festival se vrátí i multiinstrumentalista a skladatel Jiří Slávik, aby 6. září na plovoucí scéně společně s VUS Ondráš a hráčem na lido- vé nástroje Marianem Friedlem odvyprávěl příběh života, lásky a smíření v autorském folklorním projektu kombinujícím skladby z alba Mateřština a představení kRok za kRokem. Jeden z nejvlivnějších jazzových klavíristů dneška Brad Mehldau a oceňovaný zpěvák Ian Bostridge se 7. září na stejném místě představí ve společném lyrickém projektu vycházejícím mimo jiné ze Shakespeareovy a Goetheho tvorby. Týden plný návratů zakončí 8. září andělský hlas charismatické zpěvačky Lizz Wright. Festi-

val odhalí její nejniternější uměleckou polohu, gospel.

Na hladině Vltavy zahraje 4. září i světová hvězda klasické hudby, americký violoncellista Yo-Yo Ma, který měl původně vystoupit v Rudolfinu. „Společná meditace s Bachovou hudbou v interpretaci světového cellisty, jakým je Yo-Yo Ma, pod hvězdami a na říční hladině uprostřed historické Prahy, to slibuje zážitek na celý život,“ těší se ředitel festivalu Marek Vrabec.

–PR–

NA PÁR ŘÁDCÍCH

NA HRADĚ...

Matinee na Pražském Hradě. Koncerty komorní hudby v barokním prostředí Lobkowiczského paláce s dokonalou akustikou. Program zahrnuje ukázky ze slavných děl J. S. Bacha, A. Vivaldiho, W. A. Mozarta, B. Smetany, A. Dvořáka a dalších. Lobkovický palác na Pražském hradě. Koná se v září každou sobotu a neděli od 13.00.

...I V PODHRADÍ

Výstava ke 40. výročí KCP – Od Paláku ke Kongresáku. Výstava mapuje čtyři dekády historie kongresového centra: kulturní a společenské akce, politické události, výstavy a mezinárodní kongresy. Součástí jsou komentované prohlídky prostor, které standardně nejsou přístupné veřejnosti. Trvá do 12. 9. Otevřeno denně 10.00–18.00. Vstup zdarma.

NA VÝSTAVU

Mezinárodní styl / Zahraniční architekti v českých zemích 1902–1935. Kurátorský výběr projektů, které zanechali na území našeho státu představitelé modernismu, vč. Hoffmanna, Stama, Mendelsohna, Groaga a dalších. Winternitzova vila. Trvá do 12. 9. **► Jak se měří svět.** Výstava představí historické i současné dalekohledy, teodolity, námořní sextanty, pomůcky na tvorbu map a navigační stanice GPS. Národní technické muzeum. Trvá do 27. 2. 2022.

GALERIE HMP

Erika Bornová: Šílenství je strašná noc. Výstava prezentuje přední představitele generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Jiří Thýn: Mlčení, torzo, přítomnost.** Postkonceptuálního fotografa (*1977) dlouhodobě oslovují práce avantgardní generace osmdesátých let: práce na pomezí sochařství a malby, ale též autoportréty malované v období autorčiny částečné ztráty zraku a fantaskní „portréty“ podmořských rostlin a živočichů, které ukazují bizarní krásu lidským okem neviditelného světa. Colloredo-Mansfeldský palác. Do 31. 10. 2021. **► Ji**